

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧—કાર્તિક અંક ૪ થો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

જ્યાં અંગાર^૧ કુકર્મ^૨ રૂપ ધગતાં આવી પડે અંગમાં,
તેજસ્વી અતિકષ્ણ રૂપ તણખાં આવી ખરે સંગમાં;
છે જ્વાલા ભવ અગ્નિની વિષમ જ્યાં પ્રાણી પતંગો પડે,
તે નિર્વાણુ^૩ કરી જિનેશ્વર કરો નિર્વ.ણુ^૪ સૌ તડ્ડડે. ૧

ગુરુલક્ષિતો મહિમા.

છે ભીતિ^૫કારી ભવ આ ભ્રમનો ખજનો,
તોયે વૃથા સરસ સ્વાદ મલે મજનો;
અંતે તથાપી જનને નહિ આંચ આવે,
જે હોય સદ્ગુરુ તણી બહુ લક્ષિ ભાવે. ૧
તે અંતરંગ^૬ રિપુ અંતર^૭ ને દબાવે,

૧ કુકર્મરૂપી અંગારા ૨ ખુઝાવી. ૩ મોક્ષ. ૪ ભયવાળો.

૫ કામ ક્રોધાદિ શત્રુઓ. ૬ હૃદય.

૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

માયા જરાપણ નહીં મનમાંહિ ક્ષતે;
 આધિ ઉપાધિ નહિ ચિત્ત વિષેજ આવે,
 જે હોય સદ્ગુર તણી બહુ ભક્તિ ભાવે. ૨

પાપો જરા નવ કરે તનમાં ઇતાપો,
 આપે નહીં કદિ જને દુરવાચ્ય શાપો;
 મૈત્રી મહાશયજનો સુખથી નિભાવે
 જે હોય સદ્ગુર તણી બહુ ભક્તિ ભાવે. ૩

મિથ્યાત્વનું ખલ જરાય કરે ન જોર,
 સદ્બ્રહ્મને નવહરે કદિ કામ ચોર;
 આ લોકમાં નહિ જનો અપઘીર્તિ ગાવે.
 જે હોય સદ્ગુર તણી બહુ ભક્તિ ભાવે. ૪

❧ — * — ❧

અસ્યયર્થ પ્રભાવ.

નર્મદા સુંદરી.

(ગત અંકના પૃષ્ઠ ૩૫ થી ૩૩.)

રૂપલક્ષણાં અનુપમ સૌંદર્યે રૂપલક્ષણાં વિકારી દ્વિધને આ-
 કર્ષી લીધું. તેની મોહમય વાસના વૃદ્ધિ પામવા લાગી. તત્કાલ
 પોતાના મિત્ર કુબેરદત્તને ગોખ ઉપર બોલાવી કહ્યું, મિત્ર, જો, આ
 નવરંગિત વસ્ત્ર ધારણ કરનારી અને ગજેન્દ્રના જીવી ગતિ કર-
 નારી સુંદરી જાય છે તે કાણ છે? તેણીના અનુપમ લાવણ્યે મને
 મૂઠા બનાવી દીધો છે. તે કુમારી છે કે વિવાહિત છે? મારા જવા
 વિદેશીને આ કન્યારત્ન લક્ષ્ય છે કે નહીં? કુબેરદત્ત બોલ્યો—બંધુ,

અક્ષયર્થ પ્રભાસ.

૭૫

આ રૂપલસેન શેઠની રૂપિદત્તા નામે પુત્રી છે. તે શ્રેષ્ઠી મારા પાંડો-
શમાંજ રહેછે. શ્રેષ્ઠી પાતે જૈન ધર્મી છે. વર્દમાન નગરમાં ખરેખરે
જૈન તે એકજ છે. તેનું આપું કુટુંબ આર્હત ભક્ત ગણાય છે. પ્રાતઃ
કાલમાં તેના સ્મરણીય મંદિરમાં પ્રતિક્રમણ, સામાયિક અને સ્વા-
ધ્યાયના ધ્વનિઓ થયા કરે છે. નિત્ય ત્રિકાલ જિનપૂજ કરે છે અને
શુદ્ધભક્તિની ભાવના તેની મનોવૃત્તિમાં રમ્યા કરેછે. મિત્ર, વધારે શું
કહું આ વર્દમાનપુરમાં તેની જેડીનો કોઈ અસ્તિક શ્રાવક નથી. એ
રૂપલસેન શેઠની આ રૂપિદત્તા નામે પુત્રી છે. એ ખાલા હજુ કુંવારી
છે. પણ તારા જેવાને લભ્ય થાય તેમ નથી. તેણીના ધર્મચુસ્ત પિ-
તાએ એવી પ્રતિજ્ઞા કરી છે કે, આ સુંદર કન્યા કોઈ મિથ્યાત્વીને
આપવી નહીં. કદિ યાવજજીવિત કુંવારી રહે તોપણ ભલે તથાપિ
તેને યોગ્ય શ્રાવક શિષ્યા ઈતર ધમના કોઈ યુવાનને આપવી નહીં.
આ તેની દુઃસાધ્ય પ્રતિજ્ઞાથી રૂપિદત્તા યૌવનવયમાં પણ કન્યાવત
અદાપિ પાલેછે. ભદ્ર, આવા સગલ કારણથી તમારે એ ખાલાની
ઘમ્મણ કરવીજ નહી. તમે ધનવાન, બુદ્ધિમાન અને ચતુર છો.
રૂપમાં કામદેવ જેવા છો, પણ તમે શ્રાવક નથી તેથી એ કન્યા-
રતનની આશા જરાપણ રાખશો નહીં.

કુબેરદત્તના અવા વચન સાંભળી રૂદ્રદત્ત વિચારમાં પડ્યે.
તેનો અશાતંતુ ઢીલો થઈ ગયો. એક સાથે ઉઠેલી મનોરથની
તરંગમાલા ઉછલીને ઘેરી ગઈ, તથાપિ ધન અને રૂપના ગર્વથી
બોલી જઈયો—મિત્ર, તમારા વિષમય વચનના સિંચનથી મારી
આશાલતા દગ્ધ થઈ ગઈ છે. તથાપિ એ ખાલા સાધ્ય થાય તેવા
અનેક ઉપાયો મારી મનોવૃત્તિમાં સ્ફુરી આવ્યા છે. મારા-ચાતુર્ય

૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૩૫ અમૃતથી, પૂર્ણિત થયેલી મારી આશાલતા હું સજીવન કરી શકીશ મિત્રવર્ય, મને નાઉમેદ કરશો નહીં. જ્યાંસુધી મારા સુંદર નેત્રે તેની સાથે તારા મૈત્રિક કર્યું નથી ત્યાંસુધી એ બાલ્મ દુઃસાધ્ય છે. પણ જ્યારે તેના દ્રષ્ટિપથમાં હું એકવાર આવીશ એટલે એ બાલાના મુગ્ધ દ્વદયમાં ઉચ્ચ અભિલાષા ઉભવત થશે. મને ખાતરી છે કે યુવ તિઓના મન અલાયમાન કરવાની મહા વિદ્યા આ તમારા મિત્રે સમ્યક પ્રકારે સાધી છે. કદિ કોઈ યુવતિ પતિવ્રતની દ્રઢપ્રતિજ્ઞા લઈ બેઠી હોય અને બ્રહ્મચર્યવ્રતને ધારણ કરી નિયમથી વર્તતી હોય તેવી પણ બાલાને વશ કરવાની મારામાં અલૌકિક શક્તિ છે. તે શિવાચ મારી પાસે અતુલ્ય લક્ષ્મીબલ છે. આ જગતમાં લક્ષ્મીથી શું અસાધ્ય છે ? પૂર્વે ઘણાં દ્રઢ સંકલ્પધારી પુરૂષો લક્ષ્મીના અતુલ્ય બલથી પરાલભ પામી ગયા છે, તેથી ઉભયરીતે તે સુંદર કન્યા સંપાદન કરવા હું શક્તિવાન થઈશ.

આવા રૂદ્રદત્તા વચન સાંભળી કુબેરદત્ત ચાતુર્યથી ચમકતાં વચન બોલ્યો—પ્રિયમિત્ર, તારી હિંમત બેઈ મને અપાર આનંદ ઉત્પન્ન થાય છે. તારી દ્રઢતાજ તારી ઈચ્છા પૂરી કરશે. તથાપિ મને એક ઉપાય સુઝી આવ્યો છે, તે સાંભલ. તું આ નગરનો રહેવાસી નથી તારૂં કુલ ચંદ્રનગરમાં પ્રખ્યાત છે. તને અહીં કોઈ જાણતું નથી માટે તારે શ્રાવક થવું. જેન ધર્મની પ્રવર્તમાન ક્રિયા કોઈ મુનિ પાસેથી શીખી લેવી. હું પણ તને તે કાર્યમાં સહાય આપીશ. જ્યારે તું શ્રાવક જવો બરાબર થઈશ એટલે રૂપભસેનશેઠ પિતા પોતાની પુત્રી રૂષિદત્તાને તારી સાથે પરણાવશે. તારૂં કુલ, રૂપ, ગુણ વિગેરે સર્વથી ચડીઆતા છે. એટલે તે બાબતમાં કોઈ પણ શંકા

અક્ષય્ય પ્રભાવ.

૭૭

કરવા જેવું નથી. કુબેરદત્તની આ યુક્તિ સાંભળી રૂદ્રદત્ત ધણે ખુશી થયો. તે યુક્તિ પોતાનું કાર્ય સાધવામાં સંપૂર્ણ રીતે ઉપ-
યોગી થશે એવો તેને નિશ્ચય થયો. તત્કાળ રૂદ્રદત્ત કૃત્રિમ શ્રાવક થઈ
ઢાઢ જૈન મુનિની કપટ સેવા કરવા લાગ્યો.

પ્રકરણ ૪ થું.

કપટીનો વિજય.

વર્ધ્ધમાનપુરમાં જૈન પ્રજનો વર્ગ ધણે રહેતો. પણ તે દ્રવ્ય
બલમાં શિથિલ હતો. જૈન વર્ગની એક જ જ્ઞાતિમાં ધણે ભાગ મિથ્યા
ત્વના બલથી દબાયો હતો. ધણું શ્રાવકોની કન્યાઓ જ્ઞાતિના
બંધનને લીધે મિથ્યાત્વીઓમાં અપાતી હતી. પિતૃગૃહમાં સા-
માયિક તથા જિન પૂજ કરનારી કન્યાઓ શ્વસુરગૃહમાં પતિ આ-
ગ્રહથી શિવાલયમાં જતી હતી. પરચખાણ લઈ શુદ્ધ ઉદ્ધવાવાસ કર-
નારી શ્રાવક બાલિકા મિથ્યાત્વીને ઘેર કંદમૂલનો આહાર કરી
મલિન વ્રત કરતી હતી. નવકાર મંત્રનો શુદ્ધ જપ કરી નિર્મલ
થનારી જૈન રમણિયો શંકર, વિશ્વનુ કે દેવી પ્રમુખતા કલિપત
મંત્રોની ગાલા જપતી હતી.

એ નગરની વચમાં એક ભવ્ય જિનાલય દેવતાના વિમાન
જેવું, દીપતું હતું. તેની પાસે જૈનમુનિઓનો એક વિશાલ ઉપા-
શ્રય આળ્યો હતો. ઉપાશ્રયમાં જુદી જુદી ધર્મ ક્રિયા કરવાની

૭૯

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વચ્છ શાલાઓ બનાવવામાં આવી હતી. તેની વચમાં વ્યાખ્યાન શાલા અને પૌષધ શાલા હતી.

આજે જૈન પર્વણનો દિવસ છે. વર્જ્ઞમાનપુરના શ્રદ્ધાવંત શ્રાવકો એક પછી એક પૌષધ કરવા આવતા હતા. શ્રાવકના સમુદાયમાં એક તરુણવયનો પુરુષ પૌષધ લઇ બેઠો હતો. લલાટે કશરતું તિલક કર્યું હતું ઉત્તરાસંગથી મધ્ય શરીર વીંટાળ્યું હતું. તેની ભવ્ય આકૃતિ ઉપર શ્રાવકભાસ પ્રકાશી રહ્યો હતો. વ્રતધારી થઇ બેઠો છે તથાપિ તેની ચેષ્ટાઓ ઉપર કપટની જાણ પથસચેલી હતી. મુખે સ્વાધ્યાય કરતો પણ પોતાના અપભ્રંશ આસપાસ ફેરવતો હતો. વર્જ્ઞમાનપુરના શ્રાવકો તેની ઉપર પૂર્ણ પ્રેમ રાખતા હતા.

વાંચનારે પૂર્વના સંબંધથી જાણી કીધું હશે તથાપિ પુનઃ જણાવવું બેઠાં છે. એ વ્રતધારી પુરુષ ચંદ્રપુરનો નિવાસી રૂદ્ર દત્ત હતો. તે રૂષિદત્ત કન્યામેલનવાને કંઈટી શ્રાવક બનેલો છે કોઈ જૈન મુનિ પાસેથી જૈન ધર્મનો અભ્યાસ તથા ક્રિયા શીખી પરમ શ્રાવક થઈ પડ્યો છે. નગરના ભોલાદિલના શ્રાવક શ્રાવિકાઓ તેને વિદેશી શ્રાવક તરીકે માન આપતા હતા. સર્વમાં ધનાઢય અને જૈન ધર્મના આસ્તિક રૂપમસેન શેઠ તેની ઉપર અધિક મમતા રાખતા હતા.

અપૂર્ણ.

ચિંતામણી.

૭૨

ચિંતામણિ.

એક અમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૩૦ થી ચાલુ.)

અમૃતચંદ્રશેઠના અમૃતમય ઉદગાર સાંભળી મુનિમહારાજના હૃદયમાં અપાર આનંદ થયો પોતાના શ્રાવકવર્યના હૃદયમાં ધર્મવાસના પ્રખલરીતે પ્રવર્તે છે એ જાણી ગુરૂશ્રીએ પ્રસંગને અનુસરતી અનિત્ય ભાવનામય દેશના નીચે પ્રમાણે આપવા માંડી—

શ્રાવકવર્ય, આ મોહમય સંસારના સર્વ પદાર્થો અનિત્ય છે. એ સ સારરૂપ મહાસાગરમાં પ્રત્યેક દ્રશ્ય પદાર્થો વદ્યા કરે છે. આપણે પોતે પણ, એ મહાસાગરમાં હર્ષશોકના નિમિત્ત કારણરૂપ મિથ્યા માની લીધેલા પદાર્થોની પેડેજ વદ્યા જઈશું. આપણું વહન કયે ક્ષણે થવાનું છે, તે આપણે જાણતા નથી પણ વહી જવાના એ વાતનો નિઃસંશય છે. પ્રાણીઓએ અજ્ઞાનતાવડે બાંધી લીધેલી મમતત્વની બેડી તેને દુઃખ ઉપજાવ્યા કરે છે. પદાર્થ માત્રનો સામાન્ય સંબંધ જ્યારે દુઃખ દાયક છે, ત્યારે જની સાથે આસક્તિ વાલો સંબંધ જોડવામાં આવેલો છે તે અધિક દુઃખનું કારણ કેમ ન થાય ? શેઠજી, વિચાર કરો, જે ચિંતામણિરૂપ સચેત પદાર્થમાં તમારો આસક્તિવાલો સંબંધ છે, તે તમને કેવો દુઃખરૂપ થઈ પડ્યો છે. જ્યારે એ મહામોહની જલમાંથી તમે તમારા અપલ્લભનને દુર કરી આત્માનંદ તરફ વૃત્તિવાળી તે દુઃખરૂપ પ્રસંગને

૯૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુખરૂપ જોવાનો યત્ન કરશે ત્યારેજ તમારી મનોવૃત્તિમાં ગાઢ ખુંચી ગયેલો શોકરૂપ શંકુ તત્કાલ નિકળી જશે. સંયોગ અને વિયોગ એ કર્મ રચનાનું ફલ છે, એમ સમજી મનને વ્યાકુલ થવા દેશો નહીં. કર્મયોગે પ્રાપ્ત થતાં સુખદુઃખના પ્રસંગોને લોગવવાયોગ્ય મહા ધૈર્ય ધારણ કરવા, એ સમ્યક્ત્વવાનનું ખરૂં સ્વરૂપ છે. મહા પુરૂષોને છદ્મસ્થ અવસ્થાની જેમ સામાન્ય ગૃહસ્થને વ્યવહારદશા ચિત્તના વિશેષ પનું કારણ થયા કરે છે. એ અપલ ચિત્તને સહનશિલ અને શાંત બનાવવા અભ્યાસ સમ્પ્રવાયી ગૃહસ્થ શ્રાવક પણ વિરતિ ધર્મનો કેટલેક અંશે અધિકારી બને છે. જ્યાંસુધી સમ્યગ્ જ્ઞાન તથા બોધિ બીજ પ્રાપ્ત થયા નથી ત્યાંસુધી બીજા અનેક ઉપાય કર્યા છતાં પણ અજ્ઞાનતાના આવરણો આડા આવ્યાજ કરવાના. તેથી સત્ય જ્ઞાનથી દુર રહેલા મનુષ્યને સત્યનાર્ગની સૂજ પડતી નથી. પ્રાણીઓની મનોવૃત્તિ આ મોહપ્રપંચનાં શા માટે રચીપચી રહે છે ? પોતે પ્રિયમાનેલા પદાર્થોને એ મનોવૃત્તિ શા માટે છોડી દેવા માગતી નથી ? વિચારી જોશો તો જણાશે કે મોહપ્રપંચના યથાર્થ સ્વરૂપને તે ઓલંબતી નથી માટેજ. તે કારણથી અનિત્ય સુખની અભિલાષામાં ઉછરેલી એ વૃત્તિને મનુષ્યોએ તત્ત્વવિચારથી શાંત અને અંકુશિત બનાવવી જોઈએ.

શ્રાવકજી, તમારે મનન કરી એટલુંજ નિશ્ચય કરવાનું છે કે મોહથી મુક્ત થવું એજ સંસારી મનુષ્યોનું અચલ અને સુખકારક કર્તવ્ય છે. પ્રાણી પદાર્થ સાથે થતા સંયોગ વિયોગના પ્રસંગે જે હર્ષ શોકાદિ થાય છે, એ પણ મોહનીજ સત્તા છે. એ સત્તાને કુર્બલ બનાવવામાંજ સાચું સુખ રહેલું છે. જે પદાર્થ મોહરૂપ

ચિંતામણી.

૮૧

મહા સ્તંભને આધારે અચલ માનો છે તે પદાર્થ જલના તરંગની જેમ ક્ષણમાત્રમાં લય પામતો આપણા જીવામાં આવે છે. કોઈ આજ, કોઈ કાલ, એમ લય ભાવને પામ્યા વિના રહેવાનું નથી. જીવનની મર્યાદામાંથી એવા ચાલી જતાં સ્થુલ સૂક્ષ્મ પદાર્થો માટે જ્યારે કોઈનો ઉપાય ચાલતો નથી, ત્યારે તે વિષે શોક કરવો આદરણીય કેમ ગણાય ?

ચિંતામણિ તમારો આ ભવે પુત્ર, પૂર્વ ભવે દાણ હતો તે તો જ્ઞાની મહારાજ જણે. તથાપિ આપણા પરમોપકારી ભગવંતના વચનથી એટલું તો જાણીએ છીએ કે અનેકવાર પિતા, પુત્ર થાય છે પુત્ર, પિતા થાય છે. જે ચિંતામણિના અદ્વૈતકાલના વિયોગથી તમે મહાદુઃખ પામો છો તે પછીના ચિરકાલના વિયોગથી દુઃખ દુઃખ થશે એ અનુમાનથી જાણી દ્યો, તમારી આસ્તિક મનોવૃત્તિ ઉપર ક્ષણવાર અનિત્ય ભાવનાની સ્થાપના કરી વિચારી જીવો. પ્રત્યક્ષ જણાય છે કે, આવિકરાળ કાલચક્રમાં કોઈ અનિત્યતાથી ઉગરતું નથી. શીતકાલની શીતતાને, ઉષ્ણ કાલની ઉષ્ણતાને અને શરદ્-કાલની શરદીને ક્યાં સ્થિરતા છે ? તો જન્મ જન્મોત્તરને પ્રાપ્ત થતાં પ્રાણીઓના જીવનને સ્થિરતા ક્યાંથી હોય ? જેની સ્થિરતા નથી તેનો મોહ રાખવો એ મૂર્ખતાજ છે. આ સંસાર એ વેગથી દોડતો ઉંડો પ્રવાહ છે. તેને તરી ઉતરવાની સાવધાની નહોં રાખનાર પુરૂષ તેમાં તણાઈને ડુબે છે, તેથી જ્ઞાનમય ધર્મના અતુલ્ય બલે કરીને સાવધાન રહી તે તણાવા અને ડુબવાપણાથી બચવું, એજ જીવનની સાર્થકતા છે.

શ્રાવક રત્ન, તમારો ચિંતામણિ સંસારની કોઈ દુષ્ટ વાસનાથી ગયો હોય તો તમને વિશેષ ખેદ થવાનું કારણ થાત પણ

૮૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

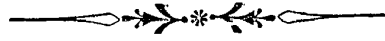
સાંભલવા પ્રમાણે એ તરુણ શ્રાવક ચારિત્ર લેવાગયો હોય તો તમારા જેવા શ્રાવક રત્નને વધારે આનંદ માનવાનો છે. શેઠજી તમે અનેક બોધક ગ્રંથોના વ્યાખ્યાન સાંભળ્યાં હશે. પણ જો કોઈ આચાર્યના ગંથનું શ્રવણ, મનન પૂર્વક કરેલું હોય, તો આ ચિંતામણિનો મહા મોહ તમને પરાલભ કરી શકતે નહીં. ઉપમિતિભવ પ્રપંચના પીઠ બંધમાં એક વિદ્વાન્ આચાર્યે કહેલું છે કે; “ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની ત્રિપુટી કે જે સર્વ કલેશ રાશિરૂપ મહા અજીર્ણનો નાશ કરનારી છે અને પરમશાંતિનું કારણ છે, તેના તરફ શ્રાવક પુત્રે આનાદરની દ્રષ્ટિએ જોવું નહીં. ” મહોપકારી મુનિઓ વદે છે કે, “ જે પ્રાણીઓ તે રત્નત્રયી તરફ આદરવાળા હોય, જેઓ વિરૂદ્ધ કર્મોનો ત્યાગ કરતા હોય, અને જેઓ જ્ઞાનદર્શન અને દેશ વિરતિ ચારિત્રનો ઊપયોગ કરતા હોય, તેઓના વિકારોનું નિવારણ થાય તો ખસ છે. આદર વગરના પ્રાણીઓના વિકારોનું નિવારણ કરવાની અમારે જરૂર નથી. ” માટે તમારા પુત્રનો વિયોગ ચારિત્ર માટે હોય તો તે તમારે પૂર્ણ રીતે આદરણીય છે.

શેઠજી, સંક્ષેપમાં એટલુંજ કહેવાનું કે, જે ભાવિસુખવિષે જ્ઞાનપૂર્વક વિચાર કરવામાં આવે, જે સુખ દુઃખાદિ મનોવિકારને સમજી સમાન વૃત્તિ ધારણ કરવાનો અભ્યાસ અને નિશ્ચય કરવામાં આવે, જે આ અશાશ્વત-અનિત્ય જગતમાં ઉત્પન્ન થયેલાઓ શાશ્વત-નિત્ય નથી, એમ સમજી સંયોગસમયેજ વિયોગને માની લેવામાં આવે, અને જે ભોગ્ય અને ભોક્તા અખંડ નહી રહેવાની ખાત્રી હૃદયમાં કરવામાં આવે તો કોઈ મનુષ્ય સુખ દુઃખનું ભાજન થવા પામે નહી. પછી તેના પુરૂષો સમચિત દશાને પ્રાપ્ત થઈ મુક્તિના મહામાર્ગને સરલ બનાવી શકે છે. અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરી અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૮૩.

~~~~~

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરી અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા

(ગત અંક પૃષ્ઠ ૨૨ થી શરૂ.)

ઉપરના ચારે પ્રશ્નો ઉપર વિવેચન કરતાં સૂરિશ્રીએ જણાવ્યું કે, શિષ્યો, આજના તમારા ચારે પ્રશ્નો ત્યાગી તેમ શુદ્ધસ્થને પોતા પોતાના ઉચિત વ્યવહારમાં સ્મરણ રાખવા યોગ્ય છે. પ્રથમના પ્રશ્નોત્તરમાં કહ્યું કે, “ આ જગતમાં સ્ત્રીઓનું ચરિત્ર ગહન વસ્તુ છે. ” એ વાક્યના પ્રત્યેક અક્ષર પ્રત્યેક જને સર્વદા મનોવૃત્તિમાં રાખવા યોગ્ય છે. સ્ત્રીઓ કામલ છતાં કઠોર કર્મ કરનારી, સુંદર છતાં અસુંદર કાર્યની યોજનારી, મધુર છતાં કટુતાને આપનારી, અધરામૃતધરનારી છતાં વિષવદ્લીના જેવી, શ્રંગારરૂપ છતાં કપટની ભૂંગાર થનારી, અને ભોગ્ય થઈ ભોકતાને ભરખનારી છે. તેના પ્રત્યેક ચરિત્રમાં નિર્દોષ પ્રાણીઓનો ધાત, અકાર્યની યોજના, પ્રેમની નીચતા, અસત્ય, ધિક્કાર, ગુણી જનની નિંદા, પાપ ઉપર પ્રીતિ, મર્યાદાનો ભંગ, કામ, ક્રોધ, નિર્દયતા, અપવિત્રતા, અનાચાર, અવિવેક, અનીતિ, કઠોરતા, દંભ, દુરાચર, લોભ, સ્વાર્થ, કુતર્ક અને ચિંતા વિગેરે દુર્ગુણો આવી વસેલા છે. એવું સ્ત્રી ચરિત્ર અતિ ગહન છે. સ્ત્રીઓના કપટ ભરેલા ચરિત્રમાં લિપ્ત થયેલા ચતુર પુરૂષો પણ પોતાના આત્માનો અધઃપાત કરાવે છે. તેના મલીન સંસર્ગથી ચારિત્રધારીઓનું ચારિત્ર ક્ષણવારમાં કલંકિત થઈ જાય છે. પૂર્વના કુકર્મથી કદિ સજ્જન પુરૂષ પણ જો તેના મલિન સહવાસમાં આવેતો તેની લજ્જાનો પ્રલય થઈ જાય છે. પ્રજ્ઞાવ્રતનો

૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 બ્રંશ થઇ જાય છે. અને જ્ઞાન સંક્રાંતિ પામી જાય છે. એથી સ્ત્રીઓનું ચરિત્ર અતિગહન જાણી ગૃહસ્થ કે ત્યાગીએ તેનાથી સર્વદા દૂર રહેવું.

બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “જે પુરૂષ તેવા સ્ત્રીના ચરિત્રથી ખંડિત થતો નથી તેજ પુરૂષ ચતુર છે.” આ મહા વાક્ય ખરેખર દૃઢ્યમંદિરમાં સ્થાપિત કરવા યોગ્ય છે. જૈનશાસ્ત્ર પોકાર કરી કહે છે, કે, “જે સુંદર સ્ત્રીઓના વિલાસમય ચરિત્ર જોઈ અન્યમતના બ્રહ્માદિક દેવતાએ કે જોડો જગતના મિથ્યાત્વ મંડલમાં ઈશ્વરપણાનો વૃથા દાવો ધરાવે છે, તેઓ પણ પોતાના આત્મસ્વરૂપને ભુલી ગયા છે, તેવા ચરિત્રથી જેમનું મન સર્વથા બાધિત થયું નથી, તેવા જૈન મુનિના નાથોને ધન્ય છે.” બીજાપણુ જે ક્રોધ તે મલિન ચરિત્રના મહામોહમાં મગ્ન થયા નથી તે ખરેખરા ચતુર છે વિદ્યાના ઊત્તમ અભ્યાસથી, સતત સ્વાધ્યાય ધ્યાન કરવાથી, નિરંતર જિનભક્તિમાં ઊજમાલ રહેવાથી અને સર્વદા ગુરુ ભક્તિમાં તત્પર થવાથી જેટલું આતુર્ય ગણાય છે, તેથી વિશેષ આતુર્ય સ્ત્રીઓના મલિન અને ગહન ચરિત્રથી અખંડિત રહેવામાં છે. તે અખંડિત રહેલા પુરૂષોજ ખરેખરા ચતુરશિરોમણિ છે.

ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “સંતોષ રાખવો નહીં, એજ દારિદ્ર છે.” એ ખરેખર વાક્ય છે. કદિ લક્ષ્મીના વિલાસના સાધન મળ્યા હોય, દૈવી સંપત્તિના તરંગ ઊછલી રહ્યા હોય અને અનેક અભ્યુદયના કારણ સંપાદિત હોય પણ જો માણસને સંતોષ ન હોય તો તે બધું વૃથા છે. સંતોષ વિના દારિદ્ર તેવું ને તેવું ઊપસ્થિત છે. સાહિત્યકારો સંતોષની પ્રશંસા કરે છે કે, સંતોષી સર્પો

## શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા. ૮૫

પવનનું ભક્ષણ કરી પરમપુષ્ટિ સંપાદન કરે છે. વનના ગજેન્દ્રા માત્ર શુષ્ક ઘાસ ખાઈ સંતોષથી બલવાન થાય છે. નિર્વાણ સાધક તાપસો નિરસ આહાર લઈ પોતાનો કાલ સુખેથી નિર્ગમન કરે છે. તેથી સિદ્ધ થાય છે કે સંતોષ એજ પુરૂષનો પરમ ભંડાર છે. એ મહા ભંડાર કુબેરના ભંડારથી ચડીઆનો છે. તેથી જ્યાં સુધી સંતોષ ન થાય ત્યાં સુધી તેનામાં સંપૂર્ણ દારિદ્ર છે, એમ સમજવું.

પ્રિય શિષ્યો, ચોથા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “યાચના કરવાથી લઘુતા થાય છે.” એ વાક્ય સર્વાંશે સત્ય છે. તે વિષે પૂર્વના પ્રશ્નોત્તરમાં વિવેચન થઈ ગયું છે, તેથી વિશેષ વિવેચન કરવું યોગ્ય નથી. તથાપિ એટલું તો કહેવું પડશે કે, ગૃહસ્થ કે સાધુએ કાઈપણ જાતની યાચના કરવી તે સર્વ રીતે અયોગ્ય છે. દરેક પ્રાણી સર્વ પદાર્થ ઊપર મમતા ધરી રાખે છે. તેવા મમતાવાળા માણસ પાસેથી કાંઈ તેના અપેક્ષિત પદાર્થની યાચના કરવી, તે દાતાર મનુષ્યની વૃત્તિમાં તત્કાળ લઘુતા ઊત્પન્ન કરે છે. જ્યાં સુધી કાંઈ જાતની અપેક્ષા દર્શાવાય નહીં, ત્યાં સુધી ગૌરવતા, પૂજ્યતા અને પરમ માન્યતા ટકી રહી છે. જ્યારે યાચના કરવામાં આવે એટલે તે યાચક તરફ તેની માન્ય દ્રષ્ટિમાં તત્કાળ વિકૃતિ ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી, “યાચના કરવાથી લઘુતા થાય છે” એ મહાવાક્ય તમારે સર્વદા સ્મૃતિમાર્ગમાં રાખવાનું છે.

આ પ્રમાણે ચાર પ્રશ્નોત્તર ઊપર વિવેચન થઈ રહ્યા પછી સૂરિ શ્રીના પ્રશ્નોત્તર રૂપે નીચેની ગાથા તેમના સદ્ગુણી શિષ્યોએ ઘણાં આનંદ સાથે પોતાના ભક્તિ ભાવિત નિર્મલ હૃદયમાં ધારણ કરી લીધી.

પ્રથમ અંકમાં શ્લોક (૯) માં બીજેરૂપે તે પ્રશ્નોત્તર કહેલું છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

*[Handwritten practice lines showing cursive letter formation.]*

किं गहनं स्त्रीचरितं कश्चतुरो यो न खण्डितस्तेन ।

किं दारिद्र्यमसंतोष एव किं लाघवं याज्ञा ॥ १० ॥

શિષ્ય-ગાહન વસ્તુ શું છે ?

ગુરુ-સ્ત્રીઓનું ચરિત્ર ગહન વસ્તુ છે.

शिष्य—यतुर पुश्प डोण :

ગુરુ જ સ્ત્રીના ચરિત્રથી ખંડિત થતો નથી તે..

शिष्य-हारिद्र 'छातुं' नाम ?

ગુરૂ-સંતોષ રાખવો નહીં તે.

શિષ્ય-લઘુતા સાથી થાય છે ?

गुरु-याचना करवाथी.

## व्यवहार शुद्धि.

( અનુસંધાન ગતાંક પાને ૭૦ થી )

રાજા-શું-તમે નીતિપૂર્વકજ વેપાર કરો છો. ઢાઢનીપાસેથી  
ગેરવાજબી રીતે લાલ મેલવતા નથી તેમજ ઢાઢને ગેરવાજબી  
નુકશાન કરતા નથી. ?

શેઠ-હા કૃપાનાથ ! અમારાં પૂર્વજો નિરંતર પોતાની સંત-  
તિને નીતિથી વર્તવું એવીજ શિખામણુ આપતા વળી અમારા  
પૂજ્ય પિતાશ્રીએ કહેલું કે નીતિપૂર્વક દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરવાથી  
વંશની તથા ઈર્ષિની વૃદ્ધિ થાય છે અને અમારા સાંભલવામાં  
પણ આવ્યું છે કે અન્યાય-અનીતિથી ઉપાર્જન કરેલું દ્રવ્ય વધા-

## વ્યવહાર શુદ્ધિ.

૮૭

રેમાં વધારે કાલ સુધી ટકે તો દસ વર્ષ સુધી ટકે છે પરંતુ તેવું દ્રવ્ય સોળ વર્ષે તો સંપૂર્ણ નાશ પામે છે. એવા નીતિના વચનો ઉપર તથા અમારી ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા છે તેથી ધર્મશાસ્ત્રોના વચન ઉપર વિશ્વાસ હોવાથી અને જગતના વ્યવહારમાં પણ અનીતિથી દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરનારાઓ પાપમાલ તથા નાદાર થતા જાય છે એવો અનુભવ થવાથી દોષની પાસેથી ગેરવાજબી લાભ મેળવતા નથી તેમજ દોષને ગેરવાજબી નુકશાન કરતા નથી.

રાજા—ત્યારે કયું વિક્રયના પ્રસંગમાં કેવી રીતે વર્તો છો ?

શેઠ—હાલતો અમે માલ લેવા, વેચવાનો વેપાર કરતાજ નથી. પરંતુ જ્યારે તેવો વેપાર કરતા ત્યારે માલ લેતી વખતે ગેરવાજબી રીતે માલ લેતાજ નહીં, તોલમાં કે માપમાં લેશ માત્ર દગો કરતાજ નહીં, તેમજ હિસાબ ચૂકવવામાં પણ ઠગાઈ કે વિશ્વાસઘાત કરતા નહીં; વધી માલ વેચતી વખતે નમુના પ્રમાણેજ માલ આપતા, તોલ, માપ કે ભરતરમાં કોઈપણ ખરીદનારને લેશ માત્ર નુકશાન કરતા નહીં. માલની કિંમતનો હિસાબ લેવામાં અયોગ્ય વર્તન ચલાવતા નહોતા. અમે તથા અમારું પુત્રો શુદ્ધ વ્યવહાર પાળતા એટલુંજ નહીં પરંતુ મેહેતા વિગેરેને આજ્ઞા કરેલી કે જો કોઈપણ, આ પેઢીમાં ગેરવાજબી રીતે બીજને નુકશાન કરી દ્રવ્યનો લાભ મેળવી આપશે તેને નોકરીથી બરતરફ કરવામાં આવશે. તેથી અમારી પેઢીના મેહેતાઓ પણ પેઢીમાં ગેરવાજબી રીતે લાભ અપાવી શેઠની અનીતિ યુક્ત પ્રીતિ સંપાદન કરવાને ટેવાયેલા નથી. અમારા પૂજ્ય પિતા નિરંતર અમને એવોજ બોધ આપતા કે હે પુત્રો! જેનું દ્રવ્ય ઊત્તમ છે, તેનું અન્ન ઊત્તમ છે; જે ઊત્તમ અન્નને અહણુ કરે છે, તેનું

૯૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શરીર ઊત્તમ છે; જેનું શરીર ઊત્તમ છે તેનું મન ઊત્તમ છે; જેનું મન ઊત્તમ છે તે ઊત્તમ ધર્મને સંપાદન કરે છે અને જ્યારે ઊત્તમ ધર્મની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારેજ આત્માની મુક્તિ થાય છે. એવા અમારા પૂજ્ય પિતાના ઊપદેશનું અંમે નિરંતર મનન કરીએ છીએ અને લાલચોને પ્રસંગે દ્રસાતા નથી; એવી રીતે વર્તમાન કાલમાં અમારા વડીલોની આજ્ઞાનુસાર અમારો વહીવટ ચાલે છે.

એવી રીતના શેઠના ઊત્તમ વિચારો શ્રવણ કરતા રાજનું અંતઃકરણ હર્ષથી ગદ્ગદિત થઇ ગયું. તત્કાલ પ્રધાનજીને કહ્યું—પ્રધાનજી જ્યાં સુધી આપણા રાજ્યમાં નીતિથી રાજ્ય કારભાર ચાલે છે તથા જ્યાં સુધી આવા ઊત્તમ વ્યાપારીઓ આપણા રાજ્યમાં વસે છે ત્યાં સુધી આ રાજ્યની તથા પ્રજાની નિરંતર આબાદીજ રહેવાની એમ હું માનું છું.

પ્રધાનજીએ કહ્યું—મહારાજ ! આપનું વચન અક્ષરશઃ સત્ય છે. અનંતર પ્રધાનની સૂચનાથી રાજ્યે દ્રવ્યની પરિક્ષા કરવા સાડે શેઠની પાસેથી એક રૂપીઆ લઇ પોતાના વિશ્વાસ પાત્ર હજુરી માણસને, શેઠનો રૂપીયો તેના ડાબા હાથમાં આપ્યો અને પોતાનો એક રૂપીઆ તેના જમણા હાથમાં આપ્યો. હજુરી માણસને આજ્ઞા કરી કે જમણા હાથવાળા રૂપીયાનું ઢોઠું સુપાત્રને દાન કરવું અને ડાબા હાથવાળા રૂપીયાનું ઢોઠું કુપાત્રને દાન કરવું અને પછી તે દાનનું શું પરિણામ થાય છે તેનો યથાસ્થિત તપાસ કરી સર્વ હકીકત અમારી રૂપરૂમાં નિવેદન કરવી.

હજુરી માણસ આજ્ઞાનુસાર કાર્ય કરવાને રાજ્ય મેહેલમાંથી વિદાય થયો. જેવો નગરના મુખ્ય દ્વાર પાસે આવે છે તેવો તેની



## વ્યહવાર શુદ્ધિ.

૮૯

સન્મુખ આવતો એક યુવાન જગત્ત વસ્ત્ર ધારણ કરેલો સન્યાસી દ્રષ્ટિએ પડ્યો. તેને એતાંજ હજુરી માણસે વિચાર કર્યો કે આ યુવાન સન્યાસી ખરેખરો સુપાત્ર છે, તેથી તેવો વિચાર કરી તત્ક્ષણ તેની પાસે જઈ તેના હાથમાં, પોતાના જમણા હાથ (રાજ) નો રૂપીઆ આપ્યો. રૂપીયો મળતાંજ સન્યાસી બહુજ આનંદ પામ્યો. રૂપીઆ લઈ આગળ ચાલ્યો એટલે તેના મનમાં એવો વિચાર સ્ફુરાયમાન થયો કે આજે દુધપાક પ્રમુખનું અતિમાધૂર્ય રસમય ભોજન આરોગ્યું છે જોથી હું તૃપ્ત થઈ ગયો છું અને તે ઉપર આ રૂપીયો ઘણાં કાળથી નહીં મળેલો એવો પ્રાપ્ત થયો તેથી આજનો દિવસ તો મારે અતિ ઉત્તમ ઉગ્યો. આ યુવાવસ્થામાં સન્યાસી થયો છું તેથી મનોરૂ ભોજન તો વારંવાર પ્રાપ્ત થાય છે અને શરીર નિરોગી રહે છે પરંતુ જ્યારે જ્યારે મૈથુન વિકાર ઉદ્ભવે છે ત્યારે ત્યારે એ વિકારનું દુઃખ સહન થઈ શકતું નથી, તોપણ સત્સંગના પ્રસંગથી કામાગ્નિની ઉપશાંતિ થઈ જાય છે, આજે તો તીવ્ર કામોદય થયો છે અને ભૂખ્યાને ભોજન મળવાની જમ અનાયાસે આ રૂપીયો પણ પ્રાપ્ત થયો છે તેથી કોઈ સુંદર વારાંગનાને ત્યાં જઈ કામાગ્નિને શાંત કરૂં.

એવો વિચાર કરતો કરતો સન્યાસી ચાલ્યો જાય છે. તેની પૂઠે કેટલેક દૂર રહી હજુરી માણસ પણ આવા સુપાત્ર દાનનું પરિણામ શું આવે છે તેનો તપાસ કરવા ચાલ્યો જાય છે. રસ્તામાં સન્યાસીનો મઠ આવ્યો, સન્યાસીએ તેમાં પ્રવેશ કર્યો નહીં. આગળ ચાલ્યો. કેટલેક દૂર જતાં બીજો મઠ આવ્યો તેમાં પણ સન્યાસી દાખલ થયો નહીં; આડે માર્ગે વળી એક વેશ્યાનું ઘર

૯૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુપ્ત પ્રદેશમાં હતું. તેની નજીક જઈ ઉભો રહ્યો. વેશ્યાના ઘરમાં કોઈપણ મનુષ્યની રસ્તા ઉપરની ગેર હાજરીને પ્રસંગે દાખલ થઈ જવું. એમ વાટ જોતો હતો. તેવો પ્રસંગ મળતાં વેશ્યાના ઘરમાં દાખલ થયો. સન્યાસીની આ લીલા, પૂઠે આવતો હજુરી જોઈ રહ્યો. ગુપ્ત રીતે વેશ્યાના ઘરની નજીક સંતાઈ રહ્યો. થોડો એક કાળ વ્યતીત થતાં સન્યાસી વેશ્યાના ઘરમાં પોતાની વિષમય વાસના તૃપ્ત કરી બહાર નિકળી મઠ તરફ વિદાય થયો. તત્કાલ હજુરી માણસ વેશ્યાના ઘરમાં દાખલ થયો. સન્યાસીના આવાગમન સંબંધી હઠીકત પૂછતાં વેશ્યાએ રૂપીઓ લઈ વ્યભિચાર કર્યા સંબંધીની સર્વ હઠીકત યથાસ્થિત નિવેદન કરી. જે સાંભળી હજુરી માણસ પોતાને ઘેર આવ્યો.

બીજે દિવસે પ્રાતઃકાળમાં ઉઠી રાજની આજ્ઞાનુસાર ડાબા હાથમાં રાખેલા શેઠના રૂપીયાનું કુપાત્રને દાન કરવાસાથે ચાલ્યો તેણે રસ્તામાં વિચાર કર્યો કે માંછી અને વાધરી પ્રમુખ નીચજાતિના લોકો બહુજ દરિદ્રી હોય છે તેઓ હિંસાનાજ કાર્ય કરી મહા મેહેનતે પોતાનો નિર્વાહ કરે છે અને એવી હિંસક જાતિ કદિ દ્રવ્ય મેળવે છે તોપણ તેઓનાથી સારા કામતો થતાંજ નથી બલકે વિષને વધારીને ખાવા જવા તેઓ કામ કરે છે તેઓ પાસે દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થતાંજ દારૂપીવામાં કે વ્યભિચાર કરવામાં તે દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરે છે. તેથી આ (શેઠનો) રૂપીયો કોઈ માંછી કે વાધરી મળી જાયતો તેને આપું. એવો વિચાર કરતો ચાલ્યો જાય છે તેવામાં તત્કાળ એક માંછી જણે પોતાની ખાંધ ઉપર જળ નાંખેલી છે એવો તેની દષ્ટિએ પડ્યો. ખરેખરો આ માંછી છે, માંછલાને પક-

## વ્યહવાર શુદ્ધિ.

૯૨

કવા સાડ જળ નાંખવા જય છે એવી ખાતરી કરી. કુપાત્ર જાણી તેના હાથમાં રૂપીયો આપ્યો. રૂપીયો હાથમાં પ્રાપ્ત થતાંજ માંછીના મનમાં સંકટ પ થયો. આજે હવે જળ નાંખવાની જરૂર નથી. ટાઈ દિવસ નહીં મજેલો એવો રૂપીયો આજે પ્રભાતમાં મળી જવાથી પ્રથમતો મારી ઓરતને આ વધામણીના સમાચાર આપુ. એવો વિચાર આવતાં તટકાલ પાછો ફર્યો, પોતાની ઝુંપડીએ આવ્યો પોતાની ઓરતને બોલાવી રૂપીયો મળવાના સમાચાર કહ્યા તે પણ રૂપીયો મળવાથી અત્યંત હર્ષ પામી. માંછીની પૂઠે આવેલો હજુરી માણસ તેની ઝુંપડીની પાછળ ઉભો રહી માંછી અને તેની ઓરત વચ્ચે થતી વાતચિત સાંભળવા લાગ્યો.

માંછી-કેમ હવે તારો વિચાર શું છે ? મારો વિચાર તો એવો છે કે આ રૂપીયામાંથી અડધા રૂપીયાની પાંચ માણા જુવાર લાવવી અને માંછીવાડમાંથી નિકથી ટાળીવાડમાં જઈ આપણા જુના પાડોશીની સાથે રહેવું. હવે આપણે માંછીનો ધંધો જીવ મારવાનો કરવો નથી. તું લાકડાના ભારા વેચવાની મજુરીનો ધંધો કરજે અને હું રેંકડી ખેંચવાનો ધંધો કરીશ. મારો વિચાર તને ગમે છે ?

માંછીની સ્ત્રી-હા મને તમારો વિચાર બહુજ ગમ્યો. તમારો વિચાર એજ મારો વિચાર છે. આપણે આ માંછીના ધંધામાં ટાઈ દિવસ સુખી થયાજ નથી. મહા મેહેનતે, બે ત્રણ આના રોજ કમાઈએ છીએ, પણ રૂપીયાતું તો મોઢુંજ દીડું નથી. તેથી આજે ટાઈ સારા માણસનો રૂપીયો મળી ગયો તો હવે તમે કહો છો ત્યાંજ જઈ રહીએ અને તમે કહ્યો તેવોજ ધંધો કરીએ.

૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અનંતર માંછી અને તેની ઝોરત ઢાળીવાડમાં જઈ રહ્યા, માંછીનો ધંધો પડતો મુઠ્ઠી મજુરીનો ધંધો કરવા માંડ્યો અને પ્રાપ્ત થયેલા મજુરીના દ્રવ્યથી સંતોષ પામી સુખ ભોગવવા લાગ્યા.

હજુરી માણસે આ સર્વ હુષ્ટીકત મહારાજધિરાજને અથથી તે ઈતિ સુધીની નિવેદન કરી. જે સાંભળી રાજ તથા પ્રધાન સાનંદાયર્થ પામ્યા. નીતિ માર્ગની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. અપૂર્ણ.

તૃતીય જૈન શ્વેતાંમ્બર કોન્ફરન્સ.

આલતી સાલના કારતક વદી ૫-૬-૭ ના રોજ વડોદરા મુકામે અખિલ ભારતવર્ષના શ્વેતાંમ્બર જૈન સમુદાયની ત્રીજી કોન્ફરન્સની ખેડકો થઈ હતી. જેનો જાણવા યોગ્ય હેતુલ અમારા વાંચક વર્ગને ધ્યાનમાં લેવા સારું સંક્ષિપ્ત રૂપે આવતાં અકમાં પ્રદર્શિત કરવામાં આવશે. કેટલાએક અજ્ઞ, અર્ધદગ્ધ લોકો (જૈનો) બીજી કોન્ફરન્સ મુંબઈ સ્થળે ભરાઈ ત્યારથી તે અત્યાર સુધી એવા ઉદ્ગારો કાઢે છે તથા કાઢ્યા કરે છે કે આવી રીતે કોન્ફરન્સ ભરાવાથી જૈનોના પૈસાના ધુમાડા થાય છે-પૈસા ઊપર પાણી ફેરે છે વિગેરે વિગેરે-તેઓને નમ્રતા પુર્વક વિનંતિ કરીએ છીએ કે દૂર રહી ગોળા ગગડાવવાને બદલે તેઓએ પોતાની માનવંતી પધરામણી કોન્ફરન્સની ખેડકાને પ્રસંગે કરવા તસ્દી લેવી; અને જો કોન્ફરન્સની ખેડકો વખતે હાજર હોવા છતાં “ જૈનોના પૈસાના ધુમાડા થાય છે ” વિગેરે મતલબના જે ઉદ્ગારો કાઢે છે. તેઓને માટે તો ફક્ત એટલું જ કહી શકાશે કે તેઓ કઠણ અંતઃકરણના

તૃતીય જૈન ચેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

૯૩

માત્ર લક્ષ્મી દેવીનાજ ઉપાસકો છે. જૈનોની ઐક્યતા-સંપ-પરસ્પર પ્રેમ કેવી રીતે વધે તે બાબતના સાધનોની યોગ્યતા સંબંધી વિચારણાથી તેઓ રહિત છે. જૈન સાસનની ઉન્નતિની શરૂઆત કેવી રીતે થાય તે સંબંધી વિચાર શક્તિની બાદબાકીવાળા છે. મુંબ-ઈની કોન્ફરન્સને વખતે જૈન ધર્મીઓ નહીં એવા અન્ય પ્રતિષ્ઠિત ધનવાન, બુદ્ધિવાન, વિદ્વાન, અને સત્તાવાન મનુષ્યોની હાજરી બેઠકોમાં થઈ હતી અને તે વખતે જે જે જૈન ધર્મના અનુમોદનના શબ્દો વિવિધ મુખમાંથી નિકળતા હતા તેનો ધન્યવાદ કોને ઘટે છે? કોન્ફરન્સને, કોન્ફરન્સના સ્થાને અને તેના સહાયકોને, એ આપણી કોન્ફરન્સની મહત્વતાને શ્રવણ કરી મુંબઈની હાઈ-કોર્ટના નામદાર ચીફ જસ્ટીસ જેન્કીન્સ સાહેબે કોન્ફરન્સની બેઠકમાં પોતાની ઉલટથી હાજરી આપવાની નોટ પણ લખી મોકલી હતી. અને તેઓ સાહેબને અમુક અડચણ ન આવી હોત તો તેઓ આપણી કોન્ફરન્સમાં પધારી, બિરાજી, કોન્ફરન્સની મહત્વતામાં વિશેષ વૃદ્ધિ કરત. તેથી પણ વિશેષ આ ત્રીજી વખતની કોન્ફરન્સમાં જૈન દર્શનની ઉન્નતિ-મહત્વતા સૂચક બનાવો બન્યા છે. સેના ખાસ બેલ શમશેર બહાદુર શ્રીમંત સરકાર ગાયકવાડ શિયાળરાવ મહારાજ સાહેબ તથા તેમના યુવરાજ શ્રીમંત કૃત્તેસિંહરાવે આ કોન્ફરન્સની બેઠકોમાં પધારી તથા ભાષણો આપી જૈન શાસનની ઉન્નતિમાં-પ્રકાશમાં વિશેષ વૃદ્ધિ કરાવી છે અનુભવ વાંચવા ભણવાથી મળતોજ નથી. વડોદરા કોન્ફરન્સની ત્રીજી બેઠકને દિવસે હાનિ કારક રિવાજના વિષયના ભાષણની શરૂઆતથી તે શ્રીમંત યુવરાજ કૃત્તેસિંહરાવ મહારા-

૫૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જના ભાષણની સંપૂર્ણતા થયા પછી કોન્દ્રન્સની યેઠકની સમાપ્તિ થતાં સુંધી અને ત્યારબાદ પણ તે વખતે હાજર રહેલા સર્વ મનુષ્યોના અંતઃકરણમાં આનંદના તથા જૈન દર્શનની અનુભોદનાના—ધન્યવાદના જે તરંગો ઉછળતા હતા તેનું યથાર્થ સ્વરૂપ પ્રદર્શિત કરવું તે મહાન શિવ કવિની કસાયેલી કવિત્વ શક્તિથી પણ દૂર છે—અશક્ય છે. તે વખતે ભવ્ય આત્માઓ જિનેંદ્ર શાસનની ઉન્નતિ માટે સંપ્રતિ મહારાજ અને કુમારપાળ મહારાજનું યશોગાન કરતા હતા. ધર્મના અગ્રેસરો રાજ્યાધિપતિ હોય તો ધર્મની કેવી ઉન્નતિ થાય તેનું કાંઈક દિગ્ દર્શન થતું હતું.

સાસંશ કે આવી રીતના કોન્દ્રન્સના મેળાવકાથી જૈનોના પૈસાની ખરાબી થતી નથી, ખટકે જૈન શાસનની ઉન્નતિ—જૈનોમાં સંપ-પરસ્પર પ્રેમ અને અન્ય મતિઓને જૈન ધર્મ તરફ અભિરૂચિ થાય છે.

આવતી કોન્દ્રન્સ ક્યાં ભરાશે એ સંબંધી, જૈન ધર્મની ઉન્નતિ ઈચ્છક અનેક જૈનોના મન શંકા શીલ હતા પરંતુ જણાવવાને અતિ હર્ષ થાય છે કે શ્રી મન્ રૂરિ શ્રી કમલવિજયજી મહારાજની સમક્ષ અણહિલપુર પાટાણના જૈન સમુદાયના અગ્રેસરોએ આવતી કોન્દ્રન્સ પાટણ મુકામે ભરવાનું આમંત્રણ કર્યું છે. જે તે વખતે હાજર રહેલા આપણી કોન્દ્રન્સના અગ્રેસર—પિતા. મી૦ હઠ્ઠા સાહેબે અત્યંત માન સહિત આદીશ્વર ભગવાનની જય બોલાવવા સાથે સ્વિકારી લીધું છે.

પાલીતાણામાં ઊઘાપન મહોત્સવ.

૯૫

~~~~~

પાલીતાણામાં ઊઘાપન મહોત્સવ.

પ્રસિદ્ધ મુનિરત્ન શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના ઉપદેશામૃતનો વરસાદ ગયા ચાતુર્માસમાં અસ્ખલિત પણે પડવાથી અનેક ધર્મના કાર્યો થયા છે. શ્રી જૈન શ્રેયસ્કરમંડળનું સ્થાપન, રોહીસાળા પાંજરાપોળનું ફંડ અને કાર્તિક માસમાં ઊઘાપનનો મહોત્સવ ઇત્યાદિ આ ઊજમણું પુરાનપુરવાળા રોઠ શિરચંદ ધકોરદાસની વિધવા બાઈ શિવકોરબાઈના તરફથી કરવામાં આવ્યું હતું. મંડપની રચના ગોધારીની ધર્મશાળામાં કરવામાં આવી હતી. કારતક સુદી ૧૦ ના રોજથી અકાઠ મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો હતો. દર-રોજ વિવિધ રાગ રાગણીઓમાં વાજિંત સહિત પૂજાઓ ભણાવવામાં આવતી હતી. આ વખતે કારતકી પુનમના સંધમેળાવડામાં પ્લેગની અડચણ નહી હોવાથી સુમારે પંદર હજાર યાત્રાળુઓ એકઠા થયા હતા જેથી રાત્રિને સમયે ભાવનામાં બહુજ ઠંઠ અમતી હતી. જળયાત્રાના વરઘોડામાં ગોધા બંદરેથી રૂપાનો રથ મંગાવવામાં આવ્યો હતો એવી રીતે જિનશાસનની પ્રભાવના દર્શાવનારે આ મહોત્સવ રંગે ચંગે ઉત્તમ રીતે પ્રવર્ત્યો છે.

કારતક વદી ૬ ના રોજ શ્રીમન્ મહારાજ ગણી શ્રી સંપત-વિજયજી મહારાજ મુનિરાજ શ્રી સુદરવિજયજીને આજ મંડપમાં ગણી પદવી આપી છે. તે વખતનો દેખાવ યાત્રાળુઓના મનને રંજન કરનારો થઈ પડ્યો હતો.

કારતકી પુનમ બપોર આ વખતે યાત્રાળુઓ મોટી સંખ્યામાં એકઠા થએલા હોવાથી પાલીતાણામાં ધર્મશાળાઓ સંખ્યાબંધ હોવા

૯૬

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

છતાં ગરીબ યાત્રાળુઓને અનહદ વિઠંબના ભોગવવી પડી હતી. ધર્મશાળાઓની વ્યવસ્થા વર્તમાનમાં એટલી તો બગડી ગઈ છે કે તેનું વર્ણન કરતાં સંપૂર્ણ ખેદ થાય છે. પરંતુ આ વખતે કપડવંજર વાળા શ્રાવક શેઠ બાલાભાઈ દલસુખભાઈને ખરેખરો ધન્યવાદ ઘટે છે. તેઓએ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના વ્યાખ્યાનને અવસરે પરિશ્રમ લઈ ગરીબ યાત્રાળુઓને ઊતારવા સાડ મકાનો ભાડે રાખવા સંબંધી ફંડ કર્યું હતું. જેથી સંખ્યાબંધ યાત્રાળુઓ આ વખતે આવા ભાડે રાખેલા મકાનોમાં આશ્રય પામ્યા હતા. આ બાબત ધર્મશાળાના મેનેજરોએ પોતાની તરફથી રાખેલા ધર્મશાળા સાચવનારા મુનીભાને પોતાની કીર્તિ વિશેષ કેવી રીતે વધે અને અપ કીર્તિ તથા અપ યશ કેવી રીતે ઘટે તે સંબંધી સૂચના કરવાની છે.

બીજા વર્ગના માનવંતા વિશેષ લાઈફ મેમ્બરો.

૫૦) શા. ઉજ્જમશી પરશોતમ	રાણપુર.
૫૦) પ્રારેખ. છોગુમત્રજી	નાગપુર.

ત્રીજા વર્ગના માનવંતા લાઈફ મેમ્બરો.

૨૫) શા. છાટાલાલ લેહેરચંદ	મુંબઈ.
૨૫) શા. કોરશી કેશવજી	સીયાગંજ.
૨૫) દોશી શંકરલાલ વીરચંદ	કપડવંજ.
૨૫) કોઠારી જમનાદાસ રામદાસ	વડોદરા.